

under the guidance of a teacher, students feel an increase in their strength, speed and endurance when performing more and more complex physical exercises.

Motivation is the main component in the structure of educational activities in physical education. It can be defined as a complex multilevel incentive system, including needs, motives, interests, ideals, aspirations, attitudes, emotions, values, etc. In a general sense, a motive is what stimulates a person to take a certain action. So, the teacher must accurately and easily explain students the meaning and content of the classes; invest in a task that is of personal interest for students and give them the opportunity to feel the results of their activities; and at the same time bring to the children's consciousness the need for long and hard work to achieve results.

One of the leading components of learning motivation is interest. A necessary condition for the formation of interest in physical education lessons is to provide students with the opportunity to show their skills and abilities. The more active are the teaching methods, the easier is the task to interest students. Students who are confident in their success and consider themselves capable of certain sports, are engaged in physical education with great enthusiasm.

There are different ways to motivate students to physical education classes, but the most effective method is to demonstrate various positive effects of exercises. Here are some of them: an interest in a new activity; interesting forms of conducting sections; the desire to assert themselves in the environment and compete with others; the influence of "collective consciousness"; the desire to have a beautiful body to please a person of the opposite sex; the desire to have the strength to defend oneself from physical violence of other people and to protect others; the desire to be healthy and outwardly attractive; develop career opportunities; imitation of a personal idol.

He most common means of stimulating the interest and activity of students in the process of physical education are various forms of rewards and punishments. Encouragement is a positive assessment of the learning activity and behavior of students, aimed at awakening everyone's desire for further achievements, activity and interest in studying the subject. The main types of rewards are assistance, teacher's trust, praise, approval, gratitude in school order, verbal gratitude, letter of thanks, honorary assignments, letter of thanks to parents, photos on honour boards, publications in newspapers. Therefore, to form motivation for physical education of students the teacher should, first of all: use active teaching methods that allow students to demonstrate their skills and capabilities; demonstrate various positive effects of physical activity; use various forms of rewards and punishments; put the student's personal interest in the tasks in the classroom and let the students feel the results of his activities.

Zazulia I.V.

THE FORMATION OF INFECTOLOGY TERMS WITH THE COMPONENT OF TEMPERATURE AND COLOR

Department of Foreign Languages Bukovinian State Medical University

Modern terminology related to infectious diseases includes foreign words, slang, euphemisms, abbreviations and other words related to people, places, products, colors and animals, etc. The objective of this study is to distinguish the terms formed by the components of temperature and color.

Chills are a symptom that is common in the practice of infectious diseases. Severe chills are sometimes vividly described as "cold". Some other terms related to cold are also used. "Cold abscess" refers to a set of pus that lacks a caloric component, and therefore the expression qualifies as an oxymoron. "Cold pain" would seem to be the same, but "cold" in this case refers to the induction of rhinovirus infection.

Fever of local inflammation has formed many other terms and expressions that refer to heat. The fever itself is sometimes called "heat". The official term for fever is "pyrexia", which comes from the Greek stem word *pyr*, meaning fire. There are dozens of examples of infectious diseases, the names of which include a component of temperature, preceded by a descriptive symptom or epidemiological sign.

Disease names such as yellow fever, scarlet fever, and black fever paint a vivid picture of a symptom or sign of infection using a color component. Colors may refer to a symptom or to some characteristic of the microorganism. Such terms cover the visual spectrum, but red and its variations are the most common.

Thus, terms of professional language infectology, formed using the component of color of temperature provide a good picture of symptoms and signs of the desease. Such terms are an important part of both the practice and the professional language of infectology.

Андрієць М.М. НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Кафедра медицини катастроф та військової медицини Буковинський державний медичний університет

На сучасному етапі розвитку України, в умовах активного реформування освітньої, соціокультурної сфери, у тому числі галузі фізичної культури та спорту, назріла необхідність пошуку нових ефективних шляхів і засобів удосконалення процесу фізичного виховання молоді. Особливої уваги заслуговує фізичне виховання студентів, тому що роки перебування у закладах вищої освіти — важливий етап формування майбутніх фахівців.

Недарма в комплексній системі навчально-виховного процесу у ЗВО важливе місце посідає фізичне виховання студентів. Фізична культура студентів має велике значення для професійної підготовки майбутніх фахівців.

Ефективність навчання та роботи студентів здебільшого залежить від ступеня витривалості, координаційних можливостей, рівня розвитку показників сили, гнучкості й інших фізичних якостей.

Загальновідомо, що низький рівень працездатності призводить до швидкого стомлення, появи більшої кількості помилок у роботі та несприйняття нового матеріалу. Навчальна діяльність студентів і робота спеціалістів характеризуються переважно малорухомістю, тривалим перебуванням в одній і тій самій позі, сидячи чи стоячи. Обмеження руху, статичність у позах різко погіршує працездатність, призводить до помилок і неточностей, негативно відображається на життєво важливих системах організму.

Фізичне виховання у закладах вищої освіти здійснюється за такими формами: лекції з теорії фізичного виховання; навчально-практичні заняття, передбачені в обсязі двох годин на тиждень; заняття в спортивних секціях, клубах, групах у позанавчальний час; самостійні заняття студентів фізичною культурою та спортом; фізичні вправи в режимі навчального дня у формі фізкультурних пауз і фізкультурних хвилинок; масові фізкультурно-оздоровчі та спортивні заходи в позаурочний час.

До основних форм занять належать урочні форми. До них належать порівняно великі форми занять, які структурно впорядковані так, як це необхідно для ефективного навчання руховим діям та досить масовані розвивальні, які підтримують підвищену тренованість та впливають на функціональні властивості організму, фізичні якості й пов'язані з ними здібності.

Ефективність занять з фізичного виховання у ЗВО здебільшого залежить від змісту програми, за якою вони здійснюються. Зміст курсу "Фізичне виховання" викладається в межах названих вище форм за двома основними розділами — теоретичним і практичним. Відповідно до "Державних вимог до навчальних програм з фізичного виховання у системі освіти", викладачами закладів вищої освіти на основі навчального плану й базової навчальної програми з фізичного виховання розроблено робочі навчальні програми з фізичного виховання. Сучасні підходи до змісту фізичного виховання студентів потребують залучення нових нетрадиційних засобів фізичної культури на основі розробки авторських та експериментальних навчальних програм. А засоби нетрадиційних видів оздоровчої та атлетичної гімнастики сприяють розвитку витривалості, працездатності та інших фізичних якостей студентів, а також підвищують зацікавленість молодих людей до занять фізичною